'ఎడ్యుకేషన్'తోపాటు 'ఎడ్యుకేర్' అత్యవసరం

నిద్దుర నుండి లేచి మరి నిద్దుర పోయెదుదాక పొట్టకై
హద్దుపద్దు లేక వ్యయమందగ జేయుచు జీవితంబు నీ
విద్దెల ధారవోసి అరవింద దళాక్షుని విస్మరించి ఏ
పెద్ద సుఖంబు నొందితివొ ప్రీతిగ యోచన చేయు మానవా!

భౌతికమైన జీవితమునకు ఇదే ప్రధాన లక్ష్యంగా మీరు భావిస్తున్నారు. కాని, ఆధ్యాత్మిక రంగమునందు ప్రవేశించిన ఇది పరమ విరుద్ధంగా కనిపిస్తుంది. కృష్ణుడు, 'మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూత స్సనాతనః' 'మీరు ప్రత్యేకమైనవారు కాదు, నా అంశమే మీరు' అన్నాడు. భగవదంశమునందు పుట్టిన మానవుడు అనుభవించవలసినవి, కోరవలసినవి – సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలు. కాని, మానవుడు ఈనాడు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలతో మెలగుతున్నాడు. ఇది మానవత్వానికే అగౌరవము. ఆహార, విహారములచేతనే మానవునియొక్క గుణములు ఈవిధంగా మార్పు చెందుతున్నాయి. కనుక, మనము సక్రమమైన ఆహార, విహారాదులను అనుభవిస్తూ, సరియైన మార్గములో మానవులవలె బ్రతకాలి.

మానవుడు విద్యనభ్యసించడంకూడను అవసరమే. అయితే, పుస్తకములు పఠించినంత మాత్రమున అది విద్య అనిపించుకోదు. అది కేవలం బాహ్యమైన, లౌకికమైన, ప్రకృతికి సంబంధించిన 'ఎడ్యుకేషన్'. దీనితోపాటు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం చాలా అవసరం. అది మన అంతర్ భావములు, అంతర్ ప్రవాహములు అయిన సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలకు సంబంధించినటువంటిది. మొదట ఈ ఐదు విలువలయొక్క తత్త్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

srisathyasaivachanamrutam

తేదీ 07.06.2007, శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ఆడిటోరియం

మానవతా విలువలే మన జీవిత సౌధానికి ఆధారమైనటువంటి పునాదులు

ప్రేమను పొందటానికి మనం చేయవలసింది ఏమిటి? ఈనాడు అందరూ ప్రేమిస్తున్నామంటారు. కాని, అది నిజమైన ప్రేమ కాదు. కేవలం ప్రాకృతమైన విషయాల నిమిత్తమై ప్రేమిస్తున్నట్లు నటిస్తున్నారు. అది దేహ సంబంధ మైనటువంటి ప్రేమ. నిజమైన ప్రేమను పొందాలనుకుంటే మనం అన్నింటి యందు సత్యమును ప్రధానంగా తీసుకోవాలి. సత్యమునుండియే ధర్మము ఆవిర్భవిస్తుంది. "సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః" సత్యము మధ్యమధ్య మార్పు చెందునటువంటిది కాదు. అది శాశ్వతమైనది. మానవుని కర్తవ్యం ఏమిటి? మానవుని ప్రవర్తన ఏవిధంగా ఉండాలి? అనేది సత్యమే మనకు ప్రబోధిస్తుంది. అట్టి సత్యమును మనము ఆధారంగా తీసుకున్నప్పుడు దానినుండియే ధర్మం ఏర్పడుతుంది. ఈ రెండూ చేరినప్పుడే శాంతి కలుగుతుంది. సత్య ధర్మములు రెండూ వేరువేరైనప్పుడు అక్కడ □□□□□ (శాంతి) ఉండదు, అది □□□□□□ (ముక్కలు) అవుతుంది. శాంతి అనేది ఎక్కడో ఒకచోట ప్రత్యేకంగా లేదు. 'శాంతిని ఎక్కడికో వెళ్ళి సంపాదించాలి' అని భావించడం కేవలం ఒక పిచ్చి భ్రాంతియే. సత్య, ధర్మములు చేరినప్పుడు అక్కడ శాంతి వస్తుంది. ఎప్పుడు శాంతి లభించునో అప్పుడు మనలో ప్రేమ ఉట్టిపడుతుంది. ఇక, ద్వేషమనేది మన సమీపమునకుకూడా రాదు. అదియే అహింస. అప్పుడు ఎవ్వరినీ హింసించము. □□□□ □□ □□□□□□□□□□. ప్రేమ సర్వత్రా ఉన్నది. ప్రేమ అందరిలోనూ ఉన్నది. మనం ప్రేమనే దైవంగా భావించాలి. Love is God, live in love. (ప్రేమయే దైవం, ప్రేమలో జీవించండి). దీనినే 'ఎడ్యుకేర్' అన్నారు. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలతో కూడినది – 'ఎడ్యుకేర్'. ప్రాకృతమైన లక్షణములతో ఎట్టి సంబంధమూ లేనటువంటిది – 'ఎడ్యుకేర్'. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసలే మన జీవిత సౌధానికి ఆధారమైనటువంటి పునాదులు. ఇవి లేకపోతే బాహ్యమైనటువంటి విద్యలన్నియు వ్యర్థములే! సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలు లేని మానవుని హృదయము హృదయమే కాదు. సత్య మనేది భగవంతుడు మానవునికి ఇచ్చినటువంటి వరప్రసాదము. అది అందరియందు ఉన్నది; అందరికీ ఇచ్చాడు. కాని, కొందరు గుర్తించగలరు, కొందరు గుర్తించలేరు. మొట్టమొదట సత్యమును మన హృదయమునందు ప్రతిష్ఠించుకోవాలి.

sri sathyasai vachanamrutam

సత్యమును మనము అభివృద్ధి చేస్తిమా, దాని ఫలితమే ప్రేమ. సత్యమునుండే ప్రేమ వచ్చి, ప్రేమలోనే అహింస అభివృద్ధి అవుతుంది. బుద్ధుడు సత్యముకోసం వెతికి వెతికి కట్టకడపటికి 'అయ్యో, నా దగ్గరనే ఉన్నదానికోసం నేను ఎక్కడెక్కడో వెతుకుతూ వచ్చాను. నేనే సత్యమును" అని తెలుసుకున్నాడు.

మీ ఆత్మయే మీ నిజమైన టీచరు

"చదువులన్నియు చదివి చాల వివేకియై మదిని తన్నెఱుగడు మందమతుడు". ఈ చదువులలోని మర్మ మేమిటో మీరు తెలుసుకోవాలి. చదువులు చదివినంత మాత్రమున మనకు అన్నీ తెలుసునని భావించరాదు. "చదివితినంచును గర్వమేల?!" దేనిని చదివావు? ప్రాపంచికంగా ఎవరో వ్రాసినవన్నీ చదివావు. ఇవన్నీ బోధించటానికి ఒక టీచరు ఉంటాడు. కాని, ఆ టీచరువల్ల వచ్చినటువంటిది 'ఎడ్యుకేర్' కాదు. ఎవరండీ మీ నిజమైన టీచరు? మీ ఆత్మయే! ఆత్మ నుండియే సర్వమూ ఆవిర్భవిస్తున్నది.

సత్యంబునందుండి సర్వంబు సృష్టించె
సత్యంబునందణగె సర్వ సృష్టి
సత్యమహిమలేని స్థలమేది కనుగొన్న?
శుద్ధసత్త్వ మిదియె చూడరయ్య

ఈనాడు మనము కేవలం 'ఎడ్యుకేషన్'ను సంపాదించి గర్వంతో తిరుగుతున్నాము. కాని, నిజమైనటువంటి చదువు ఆ 'ఎడ్యుకేరే'! అది లేకుండా ఎన్ని చదువులు చదివినప్పటికీ ప్రయోజనం లేదు. లౌకిక విద్యకు, ఆధ్యాత్మిక విద్యకు చాలా వ్యత్యాసమున్నది. అయితే, ఆధ్యాత్మిక విద్య మాత్రమే ముఖ్యమనుకొని ఈ లౌకిక విద్యను వదలకూడదు. జగత్తులో జీవించే ప్రతి వ్యక్తీ జగత్సంబంధమైన చదువుకూడా చదవాలి. లౌకిక విద్యను ప్రక్కకునెట్టి ఈ ప్రపంచంలో ఉండటానికి వీలుకాదు. ప్రాపంచిక జ్ఞానముకూడా అవసరమే!

మిమ్మల్ని మీరు దైవంగా భావించుకోండి!

ఇప్పుడు నేను 'గిరీ!' అని పిలిస్తే గిరి లేచి వస్తాడు. అది ప్రాపంచికంగా అతనికి

sri sathyasai vachanamrutam

అమ్మానాన్నలు ఇచ్చిన పేరేగాని, తాను తెచ్చుకున్నటువంటి పేరు కాదు. 'గిరి' అనే పేరు పెట్టినదేగాని, పుట్టినది కాదు. తల్లిదండ్రులనుండి పుట్టినది దేహము మాత్రమే. దేహములు, పేర్లు వేరువేరుగా ఉన్నప్పటికీ అందరియందున్న సమత్వము ఆత్మతత్త్వ మొక్కటే. 'నీవెవరు?' అని అడిగితే 'నేను ఫలానివాణ్ని' అని నీ దేహమునకు పెట్టిన పేరుతో నిన్ను నీవు పరిచయం చేసుకుంటావు. కాబట్టి, ఎవరైనా నిన్ను 'పిచ్చివాడా' అని పిలిస్తే, 'అవును, నా నిజతత్త్వాన్ని నేను మరచి పోతున్నాను కాబట్టి, నేను పిచ్చివాడినే', అని అనుకోవాలి. 'నీవెవరు?' అని అడిగినప్పుడు '□ □□ □' (నేను నేనే) అని చెప్పాలి. అదే సరియైన జవాబు. ఎందుకంటే, 'నేను' అనేది దేహానికి పెట్టినటువంటి పేరు కాదు. ఆత్మకే 'నేను' అని పేరు. ఎవరు ఏ పేరుతో పిలిచినప్పటికీ అందరియందు ఉన్నది ఒకే ఆత్మయే! ఒకే భగవంతుడే! 'ఈశావాస్య మిదం సర్వం', 'ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం'. అటువంటి ఈశ్వరత్వానికి ప్రత్యేకంగా ఒక పేరు ఎలా నిర్ణయించగలము?! 'రామా' అని పిలిచినా తాను పలుకుతాడు, 'కృష్ణా' అని పిలిచినా పలుకుతాడు.

విద్యార్థులారా! భౌతిక విద్యలు మీరు ఎన్ని నేర్చినప్పటికినీ, ఎన్ని పిహెచ్.డి.లు చేసినప్పటికినీ మీ నిజమైన పేరును మాత్రం మరువకూడదు. అది మూలాధారమైనది. దానిని వదలిపెట్టి ఈ లౌకికమైన విషయాలను ఆధారం చేసుకోకూడదు. ఈనాడు అందరూ లౌకికమైన 'ఎడ్యుకేషన్'నే ఉపయోగ పెడుతున్నారుగాని, అలౌకికమైన ఆత్మతత్త్వాన్ని ఎవ్వరుకూడను ప్రకటించడం లేదు. ఆత్మతత్త్వాన్ని వర్ణించటానికి ఒక భాష లేదు. మనుష్యులు వారివారి ఇష్టమునుబట్టి ఆత్మకు వేర్వేరు పేర్లు పెడుతున్నారు కాని, ఇవన్నీ సరియైనవి కావు. ఈ హాల్లో ఇంతమంది ఉంటున్నారు. అయితే, అందరియందు ఉన్నటువంటి ఆత్మతత్త్వము ఒక్కటే. □□□ □□□ □□□, □□ □□□□□ □□ □□□□□□□□. కనుక, విద్యార్థులారా! మిమ్మల్ని మీరు మానవులుగా భావించుకోకండి; దైవముగా భావించుకోండి. కేవలం తిండితీర్థాదులు, నిద్రాదులయందే మానవ జన్మను వ్యర్థం చేయకండి. అది కేవలం ఒకవిధమైన పశు జీవితం. సమయ, సందర్భములను గుర్తించి వర్తించడమే మానవత్వము. సమయ సందర్భములను గుర్తించుకోకుండా ఇష్టమొచ్చినట్లు పొట్టను నింపుకోవడం, ఇష్టమొచ్చినట్లు సంచరించడం కేవలం పశుత్వమనే చెప్పవచ్చు.

srisathyasaivachanamrutam

దీనివల్ల మీరు కాలమును ఎంతగానో వ్యర్థం చేస్తున్నారు. ఈ దురభ్యాసములను మీరు కంట్రోలు చేసికొనకపోతే మీ జీవితం పశు జీవితంగా మారిపోతుంది.

పండితులనిపించుకోనక్కర్లేదు, మంచి ఏదో తెలుసుకొని అనుసరించండి

'జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం'. మానవ జన్మ చాలా దుర్లభమైనది. స్టేజిపైన నాగయ్య త్యాగయ్య వేషం వేస్తాడు. కాని, నాగయ్య త్యాగయ్య కాడు; త్యాగయ్య నాగయ్య కాడు. నాగయ్య నాగయ్యే! త్యాగయ్య త్యాగయ్యే! అదేవిధముగా ఈ రూపములన్నీ కేవలం మనము ధరించిన వేషాలు మాత్రమే. 'దైవం మానుష రూపేణ'. అదే మీరు దృఢంగా విశ్వసించవలసింది. మిమ్మల్ని మీరు దైవత్వంగా భావించుకోవాలి. మానవత్వాన్ని మరచిపోకూడదు. మూలాధారమైనటువంటి ఆత్మతత్త్వాన్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకోవాలి. ఆత్మతత్త్వాన్ని పొందాలనుకుంటే సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలచేతనే పొందవచ్చు. నిద్దురనుండి లేచి మరి నిద్దుర పోయెడుదాక పొట్టకై హద్దూ పద్దూ లేక మీ జీవితాన్ని వ్యయమందగ జేయుచు అరవిందదళాక్షుని విస్మరించి మీరు సాధించినదేమిటి? ఏమీ లేదు. మీలో ఉన్న ఆధ్యాత్మికతకూడను దాంట్లో భస్మమైపోతుంది. మీరు భౌతిక జ్ఞానమును మాత్రమే సాధించుకుంటే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమనేది క్రమక్రమేణ సన్నగిల్లిపోతుంది. కట్టకడపటికి మీరు ఆస్తికులూ కారు, నాస్తికులూ కారు; అన్నివిధాలుగా భ్రష్టులైపోతారు. కనుక, మొట్టమొదట ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును సాధించండి. మీరు పెద్దపెద్ద గ్రంథాలను చదివి గొప్ప పండితులని అనిపించుకోనక్కర్లేదు; మంచి ఏదో తెలుసుకొని ఆ మంచిని అనుసరించండి. అధ్యాపకులు ఈవిధమైన మంచి విషయాలను విద్యార్థులకు బోధించినప్పుడే దీనికి □□□□□ □□□□□ (నైతిక విలువల బోధనా తరగతి) అనే పేరు సార్థకమవుతుంది. మీరు ఈ □□□□□ □□□□□ లో ప్రవేశించినందుకు నైతిక విలువలు ఒకటి రెండైనా మీలో చేరాలి. అవియే మనలను రక్షించేటటువంటివి. మన జీవితానికి ఏవి ముఖ్యమో, ఏవి అవసరమో అవి మాత్రమే మనం తీసుకోవాలి. తిండితీర్థాదులుకూడా అవసరమే. కాని, వాటినే మన ప్రధాన లక్ష్యంగా పెట్టుకోకూడదు.

విద్యార్థులారా! వాదోపవాదములకు ఏమాత్రం అవకాశము నందించకండి. ఉన్నదానిని

sri sathyasai vachanamrutam

నిలబెట్టుకోండి. దైవత్వాన్ని సాధించాలంటే మీరు ఎక్కడికో పోనక్కర్లేదు, ఉన్నచోటనే ఉండి సాధించవచ్చు; ఉన్నచోటే మీకు లభిస్తుంది. మహర్షులు గుహల్లో కూర్చొని తపస్సు చేసుకుంటున్నారు; భగవంతుడు అక్కడే వారికి దర్శనమిస్తున్నాడు. వారు ఉండేచోటు భగవంతునికి ఇంకొకరు చెప్పనక్కర్లేదు. 'భగవంతుడు వచ్చి నన్ను రక్షించాడు', అని మీరు అనుకుంటారు. కాని, తాను రాలేదు; మీరే అతనిదగ్గరకు వెళ్లారు. ప్రయాణము చేయవలసింది మీరేగాని, భగవంతుడు కాదు. భగవంతునికి ప్రయాణము అనేది లేదు.

'సాయిగీత' అందరికీ ఆదర్శాన్ని నిరూపించింది

'సాయిగీత' పుట్టిన కొద్దిరోజులకే తన తల్లిని కోల్పోయింది. అది పాలు త్రాగటం మానేసి తల్లికోసమని ఏడుస్తూ ఉండినది. నేనొక పర్యాయం మైసూరు నుండి వస్తున్న సమయంలో అక్కడ ఉన్న ఫారెస్టు ఆఫీసర్లందరూ వచ్చి, "స్వామీ, దీన్ని మీరు తీసుకుపొండి. మీరే దీన్ని బ్రతికిస్తారు" అన్నారు. అప్పుడు నేను కొంచెం తేనె వేలికి పూసుకొని దాని నోట్లో పెట్టాను. అది హాయిగా చప్పరించింది. బెంగళూరుకు వచ్చిన తరువాత ఒక బాటిల్‌లో పాలు పోసి దానికి త్రాగిస్తూ వచ్చాను. అప్పటినుండి అది తల్లిని మరచిపోయింది; ఎప్పుడూ నావెంటనే ఉండేది. నేను 'కిచెన్'కి పోయినా వచ్చేది, 'డైనింగ్ హాల్'కు పోయినా వచ్చేది, 'డ్రాయింగ్ రూమ్'కి పోయినా వచ్చేది; భజనకుకూడా వచ్చేది. నేను ఎక్కడికి వెళితే అక్కడికి పరుగెత్తుకొని వచ్చేది. నాదగ్గర చేరినప్పటినుంచి దానికి నాతో ఈవిధమైన సన్నిహిత సంబంధ బాంధవ్యము ఏర్పడింది. అది అంతర్ సంబంధము. దాని ప్రేమ ఎంతో గొప్పది. అది ఎన్నో విధములైన వ్రతములు చేసింది.

పూర్వం జోగారావు దానికొక బిడ్డ కావాలని బందీపూరులోని ముదుమలై ఫారెస్టుకు దానిని పంపించాడు. అక్కడ దానిని మగ ఏనుగులు ఉండేచోట మధ్యలో పెట్టించాడు. కాని, సాయిగీత దేనినికూడను తన దగ్గరకు చేర్చుకోలేదు; ట్రంకు (తొండం)తో కూడను ఎవరినీ పలుకరించలేదు. ఏదైనా ఒక మగ ఏనుగు తన దగ్గరకు రావడానికి ప్రయత్నిస్తే అది గట్టిగా అరిచి దానిని దగ్గరకు రానిచ్చేది కాదు. అది శుద్ధ బ్రహ్మచారిణి. తన జీవితమంతా ఆవిధంగా బ్రతికింది. నిజంగా సాయిగీత బ్రతికినట్లు ఎవ్వరూ బ్రతుకలేరు. సాయిగీత

srisathyasaivachanamrutam

అందరికీ ఆదర్శాన్ని నిరూపించింది. ఆవిధంగా మీరుకూడా మీ జీవితమంతా ఒకే మార్గములో నడపాలి. ఆరోజుల్లో జోగారావుగాని, సూరి భగవంతంగాని వచ్చి 'దీనికి పెళ్ళి చేయాలి' అని అంటే చాలు, అది వాళ్ళ దగ్గరనుండి పరుగెత్తి పోయేది.

ఒకసారి జోగారావు బలవంతంగా దానిని ఒక లారీలోకి ఎక్కించి ముదుమలై అడవికి పంపించాడు. అక్కడ దానిని పెద్దపెద్ద చైన్లు పెట్టి కట్టించాడు. అక్కడికి మగ ఏనుగులు వచ్చినాయి. వాటిని చూచిందో లేదో, సాయిగీత ఆ చైన్లను తెంచుకొని పరుగెత్తుకొని వచ్చేసింది. దాని కాళ్ళు కోసుకుపోయి రక్తం వచ్చింది. రోడ్డంతా రక్తం కార్చుకుంటూ రాత్రి బృందావనం చేరుకొని తలుపు తట్టింది. అప్పుడు లోపల ఉన్న రామబ్రహ్మం, "స్వామీ, ఎవరో తలుపు తడుతున్నారు" అన్నాడు. "ఎవరో కాదు" అంటూ నేను పైనుంచి 'గీతా' అని పిలిచాను. నా పిలుపు విని అది గట్టిగా అరిచింది. 'అది ఎట్లా వచ్చింది? ఏమి జరిగింది?' అని ఆయన విచారిస్తే నేను జరిగిన సంగతి చెప్పాను. అక్కడ ఫారెస్టు ఆఫీసర్లు దీనికోసం వెతుకుతూ ఉన్నారు. "సాయిగీత ఎక్కడికి పోయింది? ఎవరైనా చంపేశారా? ఏమి చేశారు? రక్తమంతా పడిందే!" అని వాళ్లు చాలా భయపడ్డారు. అప్పుడు నేను ఫోన్ చేయించాను, "□□□□ □□ □□□□ □□ (గీత నాదగ్గర ఉంది). కాబట్టి, మీరేమీ చింత చేయకండి" అని. ఆ గాయములంతా మానేంతవరకు ఎవ్వరూ దానిదగ్గరకు రాకండని చెప్పాను.

నాకు సాయిగీత పోయిందని దుఃఖముగాని, విచారముగాని ఏమాత్రము లేవు. అది పోయిందిగాని తిరిగి వస్తుంది. మళ్ళీ త్వరలోనే వస్తుంది. కనుక దానికోసం ఏమీ విచారం చేయటం లేదు. కాని, దాని ప్రేమను తల్చుకుంటే... దానిని వర్ణించటానికి మాటలు చాలవు. మీ మనస్సులోనూ అటువంటి పవిత్రమైన భావాలు ఉంటే తప్పక మిమ్మల్ని స్వామే చూసుకుంటాడు. మీరేమీ యోచించనక్కర్లేదు.

విద్యార్థులారా! మీరు ఈ లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక విద్యలు రెండింటినీ సమన్వయము చేసి చక్కగా అర్థం చేసుకొని జీవించండి. మీరు చక్కగా చదివి, ఉత్తీర్ణులై ఇన్స్టిట్యూట్‌కు మంచిపేరు తేవాలి. ఇప్పుడెంతో మంచిపేరు వచ్చింది. మీరు ఇంతకంటే మంచిపేరు తీసికొని రావాలి. బయటి ప్రపంచము మీపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని మీకొరకు కాచుకొని

sri sathyasai vachanamrutam

ఉన్నది. ఆ సత్కీర్తిని నిలబెట్టండి. అప్పుడే మీరు ఈ కాలేజిలో చదివినందుకు సార్థకతను పొందుతారు.

(తేదీ 07.06.2007, శ్రీ సత్యసాయి యూనివర్సిటీ ఆడిటోరియం)

sri sathyasai vachanamrutam